

Predmet C-631/23

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

18. listopada 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Finanzgericht Düsseldorf (Njemačka)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

4. listopada 2023.

Tužitelj:

Servoprax GmbH

Tuženik:

Hauptzollamt Duisburg

[omissis]

**FINANZGERICHT DÜSSELDORF (FINANCIJSKI SUD U
DÜSSELDORFU, NJEMAČKA)**

RJEŠENJE

U sporu

Servoprax GmbH, [omissis]
Wesel,

– tužitelj –

[omissis]

protiv
[omissis]

Hauptzollamta Duisburg (Glavni carinski ured u Duisburgu)

– tuženik –

zbog

carine

četvrto vijeće [*omissis*]

[*omissis*]

riješilo je 4. listopada 2023.:

postupak se prekida.

U skladu s člankom 267. drugim stavkom Ugovora o funkcioniranju Europske unije Sudu Europske unije upućuje se zahtjev za prethodnu odluku o sljedećim pitanjima:

1. Treba li kombiniranu nomenklaturu iz Priloga I. Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2658/87 od 23. srpnja 1987. (SL 1987., L 256, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 12., str. 3.), kako je izmijenjena Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2016/1821 od 6. listopada 2016. (SL 2016., L 294, str. 1. te ispravci SL 2016., L 329, str. 119. i SL 2017., L 150, str. 19.), Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2017/1925 od 12. listopada 2017. (SL 2017., L 282, str. 1.) te Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2018/1602 od 11. listopada 2018. (SL 2018., L 273, str. 1.), tumačiti na način da vrste podveza koje se detaljnije opisuju u rješenju treba razvrstati u tarifni podbroj 9018 90 84 kombinirane nomenklature?

2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje: je li valjan članak 252. druga rečenica Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL 2015., L 343, str. 1. te ispravci SL 2016., L 87, str. 35., SL 2017., L 101, str. 164. i SL 2018., L 192, str. 62.)?

[*omissis*]

Obrazloženje

I.

- 1 Tužitelj trguje medicinskim proizvodima. Od 22. kolovoza 2017. do 9. prosinca 2019. u 13. je navrata tuženom Glavnom carinskom uredu prijavio podveze uvezene iz Narodne Republike Kine pod tarifnim podbrojem 6307 90 98 kombinirane nomenklature (u daljnjem tekstu: KN). Hauptzollamt Hannover (Glavni carinski ured u Hannoveru, Njemačka) izdao mu je na njegov zahtjev od 11. ožujka 2016. obvezujuću tarifnu informaciju od 15. travnja 2016. U toj je odluci Glavni carinski ured u Hannoveru razvrstao podveze u tarifni podbroj 6307 90 98 KN-a, što je odstupalo od tarifnog podbroja 9018 90 84 KN-a koji je tužitelj naveo u svojem zahtjevu.

- 2 Te su podveze bile jednoboje trake izrađene od elastične tekstilne tkanine dužine otprilike 38 centimetara, širine otprilike 2,5 centimetara i debljine otprilike 2,2 milimetra. Na njihovim su se krajevima nalazile plastična kapica i plastična kopča u koju se umeće element koji se nalazio na drugom kraju trake. Osim toga, imale su prihvatni element koji se mogao slobodno pomicati preko trake i koji je imao mehanizam za fiksiranje za stezanje dijela trake koji je mogao kroz to prolaziti. Podveze su bile namijenjene za postavljanje oko pacijentove ruke. Služile su za zaustavljanje cirkulacije krvi u veni.
- 3 Tuženi Glavni carinski ured naplatio je tužitelju carinu na temelju njegovih carinskih deklaracija, pri čemu je primijenio carinsku stopu od 6,3 %. Tužitelj je 8. srpnja 2020. podnio zahtjev za povrat carine koja mu je naplaćena u iznosu od 8703,71 eura. Istaknuo je da podveze treba razvrstati u tarifni podbroj 9018 90 84 KN-a. Pritom se pozvao na postupak povodom tužbe u predmetu 4 K 943/19 Z koji je u tijeku pred Finanzgerichtom Düsseldorf (Financijski sud u Düsseldorfu) i u kojem također traži povrat carine zbog razvrstavanja podveza povezanog s carinskim deklaracijama koje je podnio do rujna 2015. U tom postupku povodom tužbe Finanzgericht Düsseldorf (Financijski sud u Düsseldorfu) razvrstao je podveze u tarifni podbroj 9018 90 84 KN-a te je presudom od 11. ožujka 2022. naložio tuženom Glavnom carinskom uredu da izvrši povrat carine tužitelju.
- 4 Budući da tuženi Glavni carinski ured nije odlučio o njegovu zahtjevu za povrat carine od 8. srpnja 2020. unatoč njegovoj opomeni, tužitelj je podnio žalbu i naposljetku tužbu.
- 5 Tužitelj u tužbi tvrdi da podveze treba razvrstati u tarifni podbroj 9018 90 84 KN-a jer ih upotrebljavaju liječnici kada je potrebno postaviti dijagnozu. Komisijino isključivanje podveza iz tarifnog podbroja 9018 90 84 KN-a u njezinim Napomenama s objašnjenjem KN-a od 31. listopada 2017. (SL 2017., C 370, str. 2.) nije u skladu s tekstem tarifnog broja 9018 KN-a.
- 6 Razvrstavanje podveza u tarifni podbroj 9018 90 84 KN-a ne protivi se obvezujućoj tarifnoj informaciji od 15. travnja 2016. koja mu je izdana. Točno je da su obvezujuće tarifne informacije izdane prije 1. svibnja 2016. u skladu s člankom 252. drugom rečenicom Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/2446 od 28. srpnja 2015. o dopuni Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća o detaljnim pravilima koja se odnose na pojedine odredbe Carinskog zakonika Unije (SL 2015., L 343, str. 1. te ispravci SL 2016., L 87, str. 35., SL 2017., L 101, str. 164. i SL 2018., L 192, str. 62.) (u daljnjem tekstu: Delegirana uredba o CZU-u) od 1. svibnja 2016. obvezujuće i za korisnika odluke. Međutim, Komisija nije bila ovlaštena donijeti tako dalekosežno, retroaktivno i ograničavajuće pravilo. Nakon što je primio obvezujuću tarifnu informaciju, odlučio je da je neće pobijati jer ona u skladu s člankom 12. Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992., L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.) (u daljnjem tekstu: CZZ) za njega nije obvezujuća. Treba štiti legitimna očekivanja u pogledu tog pravnog stanja.

- 7 Tuženi Glavni carinski ured usprotivio se tužbi i tvrdi da podveze u skladu s obvezujućom tarifnom informacijom izdanom tužitelju treba razvrstati u tarifni podbroj 6307 90 98 KN-a. To je potvrđeno već Komisijinim Napomenama s objašnjenjem KN-a od 31. listopada 2017. (SL 2017., C 370, str. 2.).

II.

- 8 Za odluku o drugom prethodnom pitanju relevantne su sljedeće odredbe njemačkog Abgabenordnunga (Porezni zakonik, u daljnjem tekstu: AO) u verziji objavljenoj 1. listopada 2002. (Bundesgesetzblatt 2002., dio I., str. 3866.; 2003., dio I., str. 61.):

Članak 347. Dopuštenost žalbe

1. Protiv upravnih akata

1. u poreznim stvarima na koje se primjenjuje ovaj zakon [...] dopušten je pravni lijek žalbe.

Članak 355. Rok za podnošenje žalbe

1. Žalba u skladu s člankom 347. stavkom 1. prvom rečenicom podnosi se u roku od mjesec dana od obavijesti o upravnom aktu [...].

III.

- 9 Ovo vijeće prekida postupak povodom tužbe koji se pred njim vodi [*omissis*] te u skladu s člankom 267. drugim stavkom Ugovora o funkcioniranju Europske unije (u daljnjem tekstu: UFEU) Sudu Europske unije (u daljnjem tekstu: Sud) upućuje prethodna pitanja navedena u izreci. Odluka o tužbi ovisi o tome treba li podveze razvrstati u tarifni podbroj 9018 90 84 KN-a. Ako podveze treba razvrstati u tarifni podbroj 9018 90 84 KN-a, a ne u tarifni podbroj 6307 90 98 KN-a, odluka o tužbi ovisi o tome je li valjan članak 252. druga rečenica Delegirane uredbe o CZU-u.
- 10 Ovo vijeće ima dvojbe u pogledu razvrstavanja podveza u tarifni podbroj 6307 90 98 KN-a. U spornom slučaju KN za 2017. treba primijeniti kako je izmijenjen Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2016/1821 od 6. listopada 2016. (SL 2016., L 294, str. 1. te ispravci SL 2016., L 329, str. 119. i SL 2017., L 150, str. 19.), za 2018. kako je izmijenjen Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2017/1925 od 12. listopada 2017. (SL 2017., L 282, str. 1.) i za 2019. kako je izmijenjen Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2018/1602 od 11. listopada 2018. (SL 2018., L 273, str. 1.).
- 11 Odlučujući uvjet za razvrstavanje robe u carinsku tarifu u načelu treba tražiti na temelju njezinih osobina i objektivnih svojstava, kako su određeni tekstom tarifnog broja navedene nomenklature i napomenama odsjeka ili poglavlja (presude Suda od 12. srpnja 2012., C-291/11, ECLI:EU:C:2012:459, t. 30. i od

28. listopada 2021., C-197/20 i C-216/20, ECLI:EU:C:2021:892, t. 31.). Iako napomene Svjetske carinske organizacije s objašnjenjem harmoniziranog sustava (u daljnjem tekstu: HS) i Komisijine napomene s objašnjenjem KN-a nemaju obvezujuću snagu, one pružaju važne elemente za tumačenje HS-a i KN-a, pod uvjetom da je njihov sadržaj u skladu s odredbama koje tumače (presuda Suda od 9. veljače 2023., C-788/21, ECLI:EU:C:2023:86, t. 37.).
- 12 Namjena proizvoda može predstavljati objektivan kriterij razvrstavanja ako je svojstvena tom proizvodu te se ta svojstvenost može ocijeniti s obzirom na njegove osobine i objektivna svojstva (presude Suda od 22. rujna 2016., C-91/15, ECLI:EU:C:2016:716, t. 56. i od 28. listopada 2021., C-197/20 i C-216/20, ECLI:EU:C:2021:892, t. 31.).
  - 13 U skladu s tim načelima podveze nije trebalo razvrstati u tarifni podbroj 6307 90 98 KN-a. Tarifnim brojem 6307 KN-a općenito su obuhvaćeni drugi gotovi proizvodi. Suprotno tomu, tarifni broj 9018 KN-a, u koji se razvrstavaju, među ostalim, instrumenti i aparati namijenjeni za uporabu u medicini, čini se određenijim (točka 3. podtočka (a) prva rečenica Općih pravila za tumačenje kombinirane nomenklature). Sporne podveze upotrebljava isključivo medicinsko osoblje u medicinske svrhe. Podveze su za to i namijenjene. To je nesporno između stranaka u ovom sporu te to usto proizlazi iz opisa proizvoda u obvezujućoj tarifnoj informaciji od 15. travnja 2016. koja je izdana tužitelju. Podveze stoga ispunjavaju uvjete za razvrstavanje u tarifni broj 9018 KN-a (presuda Suda od 4. ožujka 2015., C-547/13, ECLI:EU:C:2015:139, t. 51. i 52.).
  - 14 Komisijine Napomene s objašnjenjem KN-a od 31. listopada 2017. (SL 2017., C 370, str. 2.) te od 29. ožujka 2019. (SL 2019, C 119, str. 388.) ne protive se razvrstavanju podveza u tarifni broj 9018 KN-a. Točno je da je Komisija u tim napomenama zastupala stajalište da se takozvane poveske, koje se mogu usporediti s podvezama o kojima je riječ, ne razvrstavaju u tarifni podbroj 9018 90 84 KN-a. Međutim, to nije u skladu s tekstom tarifnog broja 9018 KN-a i Napomenama s objašnjenjem (HS-a) za taj tarifni broj. U skladu s prvim odlomkom tih napomena tarifni broj 9018 HS-a pokriva ukupnost – iznimno široku – instrumenata i aparata od bilo kojeg materijala prije svega obilježenih činjenicom da njihova uobičajena uporaba u većini slučajeva zahtijeva uključivanje medicinskog osoblja (liječnik, primalja itd.) kada je potrebno postaviti dijagnozu. To je nedvojbeno slučaj u pogledu podveza o kojima je riječ.
  - 15 Ovo vijeće smatra da se podveze ne mogu usporediti ni s proizvodima koji su zapravo samo alati ili noževi te koji se opisuju u četvrtom odlomku Napomena s objašnjenjem (HS-a) za tarifni broj 9018. U skladu s tim napomenama, na koje se Komisija pozvala radi obrazloženja svojih napomena od 31. listopada 2017. te od 29. ožujka 2019., takvi alati ili noževi razvrstavaju se u tarifni broj 9018 samo ako je jasno prepoznatljiva njihova namjena za uporabu u medicini i kirurgiji. Ovo vijeće smatra da se podveze ne mogu smatrati proizvodima za opću uporabu kao alati ili noževi. Naprotiv, zbog elastičnog materijala, kopče, elementa koji se umeće u kopču i mehanizma za fiksiranje jasno je prepoznatljivo da su podveze

namijenjene za postavljanje oko pacijentove ruke kako bi se zaustavila cirkulacija krvi u brahijalnoj veni. Osim toga, to nije sporno između stranaka u sporu.

- 16 Ako podveze stoga treba razvrstati u tarifni broj 9018 90 84 KN-a, potrebno je pojasniti pitanje je li valjan članak 252. druga rečenica Delegirane uredbe o CZU-u.
- 17 Obvezujuća tarifna informacija od 15. travnja 2016. izdana je tužitelju još na temelju članka 12. stavka 1. CZZ-a. CZZ je stavljen izvan snage člankom 286. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269., str. 1. te ispravci SL 2013., L 287, str. 90., SL 2015., L 70, str. 64., SL 2016., L 267, str. 2., SL 2018., L 294, str. 44. i SL 2022., L 43, str. 93.) (u daljnjem tekstu: CZU) tek s učinkom od 1. svibnja 2016. (članak 288. stavak 2. CZU-a). U skladu s člankom 12. stavkom 2. prvim podstavkom CZZ-a obvezujuće tarifne informacije obvezivale su samo carinska tijela prema osobi kojoj su dane informacije. Stoga prema tužiteljevu mišljenju do 30. travnja 2016. nije bilo relevantno je li bila točna obvezujuća tarifna informacija od 15. travnja 2016. koja mu je izdana i kojom su podveze razvrstane u tarifni podbroj 6307 90 98 KN-a. Tužitelj se nije morao pozvati na tu informaciju. Međutim, u skladu s člankom 252. drugom rečenicom Delegirane uredbe o CZU-u obvezujuća tarifna informacija izdana prije 1. svibnja 2016. sada nije obvezujuća samo za carinska tijela, nego i za korisnika odluke.
- 18 Ovo vijeće ima dvojbe u pogledu toga je li valjano to Komisijino pravilo koje se i dalje odnosi na obvezujuće tarifne informacije izdane u skladu s člankom 12. stavkom 1. CZZ-a.
- 19 Međutim, tužitelj se u spornom slučaju ne može pozvati na zaštitu legitimnih očekivanja. Naime, tužitelj je još nakon 1. svibnja 2016. mogao pobijati obvezujuću tarifnu informaciju od 15. travnja 2016. žalbom kao izvansudskim pravnim lijekom (članak 44. stavak 2. točka (a) CZU-a; članak 347. stavak 1. prva rečenica točka 1. i članak 355. stavak 1. prva rečenica AO-a). Stoga u pogledu pravila iz članka 252. druge rečenice Delegirane uredbe o CZU-u nije mogao imati legitimna očekivanja da obvezujuća tarifna informacija koja mu je izdana za njega neće biti obvezujuća ni nakon 30. travnja 2016. (vidjeti u tom pogledu presudu Suda od 3. lipnja 2021., C-39/20, ECLI:EU:C:2021:435, t. 48.).
- 20 Međutim, ovo vijeće ima dvojbe u pogledu toga da se Komisija prilikom donošenja članka 252. druge rečenice Delegirane uredbe o CZU-u mogla osloniti na ovlašćujuću normu. U skladu s člankom 290. stavkom 1. drugim podstavkom UFEU-a u zakonodavnom aktu kojim se Komisiji delegira ovlast za donošenje nezakonodavnih akata opće primjene radi dopune ili izmjene određenih elemenata koji nisu ključni, treba izričito utvrditi ciljeve, sadržaj, opseg i trajanje delegiranja ovlasti. Dodjela delegirane ovlasti stoga podrazumijeva samo donošenje pravila koja ulaze u zakonodavni okvir kakav je utvrđen temeljnim zakonodavnim aktom (presuda Suda od 18. ožujka 2014., C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170, t. 38.).

Razgraničenje povjerene ovlasti treba, među ostalim, biti dovoljno precizno, u smislu da mora jasno navesti granice te ovlasti i omogućiti podvrgavanje Komisijine uporabe te ovlasti nadzoru s obzirom na objektivne kriterije koje je utvrdio zakonodavac Unije (presuda Suda od 26. srpnja 2017., C-696/15 P, ECLI:EU:C:2017:595, t. 49.).

- 21 Ovo vijeće ne može prepoznati na koju se ovlašćujuću normu Komisija mogla osloniti prilikom donošenja pravila iz članka 252. druge rečenice Delegirane uredbe o CZU-u. Članak 36. CZU-a ne sadržava nijednu odredbu kojom se Komisiji delegira ovlast da neovisno o članku 12. stavku 2. CZZ-a propiše da su obvezujuće carinske informacije izdane prije 1. svibnja 2016. ipak od 1. svibnja 2016. obvezujuće i za korisnika odluke.

[omissis]

RADNI DOKUMENT